

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาพฤติกรรมของบุคคลในสังคมให้เข้าใจเป็นสิ่งจำเป็น เพราะสังคมจะเจริญได้ขึ้นอยู่กับบุคคลที่อยู่ในสังคมนั้น ในการศึกษาพฤติกรรม สิ่งที่เป็นพื้นฐานคือศึกษาแบบแผนของบุคคลิกภาพ เพราะแบบแผนของบุคคลิกภาพเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมของบุคคล บุคคลจะแสดงพฤติกรรมไปตามแบบแผนของบุคคลิกภาพนั้น จอห์นสัน (Johnson)¹ อธิบายว่า แบบแผนของบุคคลิกภาพเป็นการจัดระบบระเบียบลักษณะต่าง ๆ (traits) ให้รวมกันเป็นแบบแผน ซึ่งจะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปตามแบบแผนอันนี้ เมอร์ฟี (Murphy)² มีความเห็นเช่นเดียวกับจอห์นสันว่า แบบแผนของบุคคลิกภาพเป็นการรวมลักษณะหลายลักษณะเข้าด้วยกันให้เป็นระบบแบบแผนและให้มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งจะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาตามแบบแผนอันนี้ เมอร์ฟีอธิบายเพิ่มเติมว่า "ลักษณะ" หมายถึง รูปนิสัย รูปร่างลักษณะ ท่าทาง แนวโน้ม หรือวิถีทางแห่งการตอบสนอง (response) และคุณลักษณะอื่น ๆ ลักษณะเหล่านี้เป็นส่วนประกอบย่อยของบุคคลิกภาพ ส่วนประกอบย่อยนี้จะสัมพันธ์กันเป็นแบบแผน เรียกว่า "แบบแผนของบุคคลิกภาพ" สิ่งหนึ่งที่จะทำหน้าที่ประสานงานลักษณะเหล่านี้ให้รวมกันเป็นแบบแผน คือ

¹Donald M. Johnson, The Psychology of Thought and Judgment (New York: Harper and Brothers, 1955), pp. 241-243.

²Gardner Murphy, An Introduction to Psychology (New York: Harper and Brothers, 1951), p. 496.

"ความคิดเห็นเกี่ยวกับตน" (self-concept)³

ความคิดเห็นเกี่ยวกับตน มีความสำคัญหรือมีอิทธิพลต่อแบบแผนของบุคลิกภาพเป็นอันมาก เมื่อใดที่บุคคลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนไม่ตรงกับความเป็นจริง แบบแผนของบุคลิกภาพ ตลอดจนพฤติกรรมของบุคคลก็จะมีลักษณะสับสน (confused) ลาซารัส (Lazarus)⁴ กล่าวว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลและทำให้บุคคลเข้าใจตนเอง บุคคลจะแสดงพฤติกรรมไปตามที่ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนกำหนด

เคนด์เลอร์ (Kendler)⁵ อธิบายว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตน หมายถึงทัศนคติที่มีต่อตนเอง การเรียนรู้เกี่ยวกับตนเองจะเกิดขึ้นตามลำดับตั้งแต่เด็กจนโต การประเมินค่าเกี่ยวกับตนเองจะเปลี่ยนแปลงไปตามวุฒิภาวะ บุคคลจะพบมิติใหม่ในการตัดสินใจตนเอง

โรเจอร์ส (Rogers)⁶ มีความเห็นคล้าย ๆ กันว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนหมายถึงความรู้ลึกซึ้งของตนเองในด้านต่าง ๆ เป็นการประเมินค่าการยอมรับตนเอง

³Elizabeth B. Hurlock, Adolescent Development (New York: McGraw-Hill Book Company, 1955), pp. 264-265.

⁴Richard S. Lazarus, Personality and Adjustment (Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1963), pp. 61-63.

⁵Howard H. Kendler, Basic Psychology (New York: Appleton-Century-Crofts, 1963), pp. 459-461.

⁶Carl Rogers, "Rogers' Self Theory," Theories of Personality: Primary Sources and Research, edited by Gardner Linzey and Carlvin S. Hall (New York: John Wiley and Sons, Inc., 1966), pp. 491-492.

ของบุคคลอื่นหนึ่ง การประเมินค่าเกี่ยวกับตนเองนี้จะแสดงให้เห็นว่า บุคคลยอมรับหรือไม่ยอมรับตนเองทั้งหมดหรือไม่ หรือยอมรับในบางอย่าง โรเจอร์ส (Rogers) แบ่งความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองออกเป็น 4 ลักษณะ ใหญ่

1. ค่านิยมทางค่านการศึกษา (Academic Values) หมายถึง ความรู้สึกในค่านิยมปัญญา แรงจูงใจ นิสัยในการเรียน ทักษะในการอ่าน แรงกดดันจากทางบ้าน การแข่งขัน และการเลือกอาชีพ

2. สัมพันธภาพระหว่างบุคคล (Interpersonal Relations) หมายถึง ความรู้สึกในค่านิยมสัมพันธกับผู้อื่น ความสามารถในการคบเพื่อนและมีความเป็นเพื่อนเอาไว้ และความฉิวไวทางสังคม

3. การปรับตัวทางเพศ (Sexual Adjustment) หมายถึง ความรู้สึกเกี่ยวกับการปฏิบัติทางเพศ การนัดพบ การเกี่ยวพาราตรี การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และความมีเสน่ห์ทางเพศ

4. การปรับตัวทางอารมณ์ (Emotional Adjustment) หมายถึง ความรู้สึกเกี่ยวกับความกดดันทางอารมณ์ ความกังวลใจ การมีใจคอหงุดหงิด อารมณ์เกรงเกรี้ยว ความปรวนแปรต่าง ๆ ความเหนื่อยอ่อน และความเบื่อหน่าย

เคนด์เลอร์ (Kendler)⁷ เห็นว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ กล่าวคือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองอาจเปลี่ยนแปลงไปตามประสบการณ์ของบุคคล และอาจเปลี่ยนแปลงไปได้โดยไม่จำกัดอายุ ถ้าบุคคลมีอายุ ความรู้ ประสบการณ์เพิ่มขึ้น ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองจะเปลี่ยนแปลงไป

จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองมีความสำคัญหรือมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลเป็นอย่างมาก การอ่านเป็นพฤติกรรมและเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่จะทำให้บุคคลมีความเจริญก้าวหน้าและมีความสุขในสังคม การทำงานเกือบทุกแขนงเกี่ยวข้องกับการ

⁷Kendler, loc. cit.

อ่านทั้งสิ้น การอ่านเป็นรากฐานของความรู้และความเข้าใจ ผู้ที่อ่านหนังสือได้อย่างมีประสิทธิภาพจะสามารถใช้เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ และนำความรู้ที่ได้ไปประกอบประโยชน์ให้เกิดแก่สังคมต่อไป ความสามารถในการอ่านนี้แต่ละคนจะมีแตกต่างกันแล้วแต่ประสบการณ์และการฝึกฝน และสิ่งที่น่าสนใจมีความสำคัญต่อการอ่าน คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง จากการศึกษาของกิลแฮม (Gillham)⁸ พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองกับการอ่าน เมื่อบุคคลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองดีขึ้น ความสามารถในการอ่านจะดีขึ้นไปด้วย เมื่อความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองเปลี่ยนแปลงไป ความสามารถในการอ่านจะเปลี่ยนแปลงไปด้วย

จากคำอธิบายของ ฮิลเดเรธ (Hildreth)⁹ การอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบสองด้าน คือ องค์ประกอบทางด้านสรีรวิทยา และองค์ประกอบทางด้านสมอง กล่าวคือ เมื่อตามองเห็นหรือสัมผัสตัวอักษรจะส่งไปที่ความหมายที่สมอง สมองเป็นตัวการที่จะสร้างการรับรู้ขึ้นมา และเกิดการผสมผสานทำให้เกิดความเข้าใจขึ้น

ในการอ่านนั้น ความเข้าใจเป็นหัวใจของการอ่าน การอ่านจะไม่เกิดประโยชน์ถ้าไม่เข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ชาวาล แพร์ทกุล¹⁰ อธิบายว่า การสร้างความเข้าใจเป็นความพยายามของสมองที่จะผสมผสานสิ่งที่เฝ้าพบเห็น กับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ และพยายามแปลความหมายของสิ่งใหม่ให้ได้เป็นไปตามแนวที่เคยทราบมาแล้ว ชาวาล แพร์ทกุลแบ่งความเข้าใจออกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ ๆ ดังนี้

⁸ Isabel Gillham, "Self-Concept and Reading," The Reading Teacher, 21 (December, 1967), pp. 270-273.

⁹ Gertrude Hildreth, Teaching Reading (New York: Henry Holt and Company, 1959), p. 2.

¹⁰ ชาวาล แพร์ทกุล, เทคนิคการวัดผล (พระนคร: วัฒนาพานิช, 2509), หน้า 214-215.

1. การแปลความ (Translation) เป็นการแปลงเรื่องราวเดิมให้ออกมาเป็นคำใหม่ ภาษาใหม่ หรือแบบฟอร์มใหม่ ความมุ่งหมายของการแปลความอยู่ที่การวัดความแม่นยำของภาษาใหม่ การแปลความแยกออกได้เป็น 3 แบบ คือ (ก) การแปลความหมายจากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่ง (ข) การแปลสัญลักษณ์จากเครื่องหมายข้อไปสู่อีกแบบหนึ่ง (ค) การถอดความจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่ง

2. การตีความ (Interpretation) เป็นการเอาความหมายเดิมมาบันทึกใหม่ เรียบเรียงใหม่ ร้อยกรองใหม่ หรือใหม่มองเรื่องราวเดิมในแง่ใหม่ การตีความต้องการค้นหาและเปรียบเทียบทั้งความสำคัญและความสัมพันธ์ของส่วนย่อยภายในเรื่องราวนั้น

3. การขยายความ (Extrapolation) เป็นการให้ขยายความคิดให้กว้างขวางลึกซึ้ง หรือไกลกว่าข้อเท็จจริงที่มีอยู่ สามารถประเมิน กาคคะเน หรือพยากรณ์ล่วงหน้าได้ เป็นการวัดความคิดในเชิงจินตนาการ

ในการหาใจความสำคัญของแต่ละข้อความนั้น สมิธ (Smith)¹¹ อธิบายว่าแต่ละข้อความจะมีประโยคหนึ่งที่สำคัญที่สุด ประโยคอื่นเป็นเพียงประโยคอธิบายหรือขยายความเท่านั้น ประโยคที่สำคัญที่สุดนี้อาจเป็นประโยคแรก กลาง หรือสุดท้ายในข้อความนั้นก็ได้ แต่ใจความสำคัญจะต้องอยู่ส่วนใดส่วนหนึ่งของข้อความนั้นแน่นอน ขณะที่อ่านต้องคิดทุก ๆ ประโยคและตัดสินใจว่าประโยคใดให้แนวความคิดที่สำคัญที่สุด การอ่านจึงต้องอ่านอย่างรอบคอบ พร้อมกับจับใจความสำคัญให้ได้

ควยเหตุที่ยังไม่มีผู้ใดศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับตนและความเข้าใจในการอ่านของเด็กวัยรุ่นในชนบทมาก่อน ประกอบกับเหตุผลดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความตั้งใจที่จะศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับตนและความเข้าใจในการอ่านของเด็กวัยรุ่นในชนบท

¹¹ Nila Banton Smith, Be a Better Reader: Book I (Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1963), p. 58.

ในจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน โดยเลือกศึกษาเด็กวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 14 ถึง 19 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนมัธยมชนบท ในจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน ปีการศึกษา 2514 โดยใช้แบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตน (Tennessee Self Concept Scale) และแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน (ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง) ในการวิจัยครั้งนี้

การวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับตน

หลุยส์ (Louis, 1963)¹² ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตน กับความสามารถ ความสัมพันธ์ทางการเรียน และเพศ โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 228 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบความสามารถระดับวิทยาลัย และแบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตน ผลการวิจัยปรากฏว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนของเด็กวัยรุ่นไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถ ความสัมพันธ์ทางการเรียน และเพศ และยังพบว่า ความแตกต่างระหว่างคนตามความเป็นจริง (real self) กับคนที่อยากจะเป็น (ideal self) มีความสัมพันธ์กับระดับความสามารถ และความแตกต่างระหว่างเพศ กล่าวคือ เด็กวัยรุ่นหญิงที่มีความสามารถสูง มีคะแนนความแตกต่างกันระหว่างคนตามความเป็นจริงกับคนที่อยากจะเป็นน้อยกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงที่มีความสามารถต่ำ ตรงกันข้าม เด็กวัยรุ่นชายที่มีความสามารถสูง กลับมีคะแนนความแตกต่างระหว่างคนตามความเป็นจริงกับคนที่อยากจะเป็นมากกว่าเด็กวัยรุ่นชายที่มีความสามารถต่ำ

¹² Robert Ball Louis, "The Testing of Selected Hypothesis Concerning the Self-Concept as It Related to the Ability, Academic Achievement, and Sex of High School Seniors," Dissertation Abstract, 24 (September, 1963), p. 1070.

✓ โบนัสแมน (Bowman, 1964)¹³ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนกับความสัมฤทธิ์ผล สติปัญญา และความสนใจ โดยศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 189 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตน แบบวัดการบรรยายตนเองสำหรับเด็ก แบบทดสอบบุคลิกภาวะทางสมอง (California Short Form Test of Mental Maturation) แบบทดสอบความสัมฤทธิ์ผล และ บัญชีสิ่งที่ข้าพเจ้าชอบทำ (What I like to do Inventory) โบนัสแมนใช้เวลาศึกษาทั้งหมด 2 ปี โดยทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างครั้งแรก ขณะที่เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 6 ผลการวิจัยปรากฏว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับตนของเด็กชายและหญิงเปลี่ยนแปลงไปในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองชั้น คือ ทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปได้ว่า การที่ได้เรียนรู้ในชั้นสูงขึ้นทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนดีขึ้นด้วย และพบว่า ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนของเด็กมีความสัมพันธ์กับสติปัญญา และความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บรูคโคเวอร์ เซลเลอร์ และ แพตเตอร์สัน (Brookover, Shailor and Patterson, 1964)¹⁴ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตน กับความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน พบว่า เมื่อความคิดเห็นเกี่ยวกับตนของนักเรียนเปลี่ยนแปลงไป คะแนนที่ได้จากการทดสอบจะเปลี่ยนแปลงไปด้วย นอกจากนี้ จากการทดลองนำบิดา

¹³ D.O. Bowman, "A Longitudinal Study of Selected Facets of Children's Self-Concept Related to Achievement, and Interest," Dissertation Abstract, 24 (May, 1964), p. 4536.

¹⁴ W.B. Brookover, T. Shailor and Ann Patterson, "Self-Concept of Ability and School Achievement," Sociology of Education, 37 (1964), pp. 271-278.

มารดาเข้ามาเข้ารับการฝึกให้ทราบถึงวิธีที่จะทำให้ความวิตกกังวลเกี่ยวกับตนเองของเด็กที่ขึ้นแล้วนำไปปฏิบัติ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และคะแนนที่ได้จากการทดสอบก็เปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

ฟิชเชอร์ และ เวทเจน (Fisher and Waetjen, 1966)¹⁵ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษ กับความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 กลุ่ม จัดเป็นกลุ่มควบคุม 2 กลุ่ม มีทั้งชายและหญิง กลุ่มทดลองชาย 2 กลุ่ม และกลุ่มทดลองหญิง 2 กลุ่ม ให้ทุกกลุ่มเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเหมือนกัน หลังจากเรียนไปแล้วชั่วระยะหนึ่งก็มีการทดสอบ เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบคือ แบบทดสอบความสัมพันธ์ผล และแบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสามารถทางด้านการอ่านนั้น กลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองแตกต่างกันเฉพาะทางด้านคำศัพท์อย่างเดียว แต่ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน และพบว่า ความสัมพันธ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง แสดงว่า ความสามารถในด้านการอ่านไม่พัฒนาขึ้น เมื่อความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองไม่เปลี่ยนแปลง

ดายนสัน (Dyson, 1967)¹⁶ ศึกษาการจัดกลุ่มตามความสามารถและความวิตกกังวลเกี่ยวกับตนเอง โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมปีที่ 7 จากโรงเรียน

¹⁵John K. Fisher and Walter B. Waetjen, "An Investigation of the Relationship Between the Separation by Sex of Eight-Grade School Boys and Girls in English Achievement and Self Concept," The Journal of Educational Research, 59 (May-June, 1966), pp. 409-412.

¹⁶Ernest Dyson, "A Study of Ability Grouping and Self-Concept," The Journal of Educational Research, 60 (May-June, 1967), pp. 403-405.

ที่จัดกลุ่มตามความสามารถของนักเรียน จำนวน 224 คน และจากโรงเรียนที่จัดกลุ่มนักเรียนโดยมีความสามารถละกัน จำนวน 323 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวัดการยอมรับตนเอง (Index of Adjustment and Values) และแบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตนทางด้านการเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่มีความแตกต่างกันในด้านการยอมรับตนเอง และความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในด้านการเรียน นักเรียนที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางด้านการเรียนสูง จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนดีกว่านักเรียนที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางด้านการเรียนต่ำ ส่วนการยอมรับตนเองไม่แตกต่างกัน

กิลแฮม (Gillham, 1967)¹⁷ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนกับการอ่าน โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 คน นักเรียนเหล่านี้เป็นนักเรียนที่อ่านไม่เก่งและมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนที่ไม่สมบูรณ์ ให้นักเรียนทั้งหมดนี้ไปช่วยเตรียมบทเรียนและสอนนักเรียนอนุบาลให้แก่ครูคนหนึ่งที่ไม่ได้ช่วย โดยที่ครูคนนั้นเป็นผู้แนะนำเกี่ยวกับการเลือกหนังสือและวิธีสอน หลังจากหนึ่งภาคเรียนผ่านไป นักเรียนทั้ง 20 คนนี้สามารถอ่านได้ดีขึ้น และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นด้วย

โจนส์ (Jones, 1970)¹⁸ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับตน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตมหาวิทยาลัย จำนวน 877 คน แยกเป็นชาย 466 คน หญิง 411 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวัดการรับรู้เกี่ยวกับตน (Who I Am Technique) และความคาดหมายหรือมีชัยเกี่ยวกับตนเอง

¹⁷Gillham, loc. cit.

¹⁸John G. Jones, "Measure of Self Perception as Predictors of Scholastic Achievement," The Journal of Educational Research, 63 (January, 1970), pp. 201-203.

(Self Expectation or Inventory) ผลการวิจัยปรากฏว่า การรับรู้เกี่ยวกับตนเองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวก และถ้าหากใช้แบบทดสอบความถนัดทางการเรียนควบคู่กับแบบวัดการรับรู้เกี่ยวกับตน จะสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างแม่นยำกว่าการใช้แบบทดสอบความถนัดทางการเรียนอย่างเดียว

สงศรี ศรีมุกดา (2511)¹⁹ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนกับความสำเร็จทางการศึกษา โดยทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ และแผนกศิลปะ จากโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษา จำนวน 165 คน แยกเป็นชาย 80 คน หญิง 85 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง 2 ชุด ได้แก่ แบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตน (The Piers-Harris Children's Self-Concept Scale) และแบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยอาศัยหลักเกณฑ์ของเจอร์ซิลด์ (Jersild) และ สเตรง (Strang) เกณฑ์ที่ใช้วัดความสำเร็จทางการศึกษา คือ คะแนนจากการสอบไล่ปลายปีของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2509 ซึ่งเป็นการสอบรวมโดยกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้จัดสอบ ผลการวิจัยปรากฏว่า เพศ แผนกวิชาที่ศึกษา และประเภทของโรงเรียนมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับตน แต่เมื่อพิจารณาละเอียดลงไปปรากฏว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญใน 4 ด้าน คือ ลักษณะทางร่างกาย ความสามารถทางเกมส์กีฬา ทศนคติทางสังคม และความเป็นจริงของตนเองเกี่ยวกับบุคลิกภาพลักษณะนิสัยและอารมณ์ และมีแนวโน้มที่จะแตกต่างกันในความคิดเห็นเกี่ยวกับตนทางด้านครอบครัว นอกจากนี้จากการวิจัยยังพบว่า นักเรียนหญิงที่มีความสำเร็จทางการเรียนสูง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนไปในด้านไม่ดีหรือนักเรียนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนไปในทางดี มักจะเรียนไม่ดี

¹⁹สงศรี ศรีมุกดา, "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองกับความสำเร็จทางการศึกษาของเด็กวัยรุ่น" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511).

พรรณทิวา รุจิพร (2512)²⁰ ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของ
 นิสิตที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง กับนิสิตที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ กลุ่ม
 ตัวอย่างเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2511
 จำนวน 120 คน เป็นนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 60 คน และนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียนต่ำ 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับ
 ตนเอง (The Adjective Check List) ของ กัฟ (Gough) และ เฮลบริน
 (Heilbrun) เกณฑ์ที่ใช้วัดความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน คือ คะแนนสอบไล่ปลายปี
 ของคณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2510 ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มที่มีความ
 สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง กับกลุ่มที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำมีความคิดเห็น
 เกี่ยวกับตนเองไม่แตกต่างกัน กลุ่มที่เรียนวิชาประเภทวิทยาศาสตร์มีความคิดเห็น
 ตนเองเป็นคนเงี้ยบขี้นใจตัว ระมัดระวังในการแก้ปัญหา ไม่ชอบสูงส่งกับใคร ชอบ
 คิดสิ่งใหม่ ๆ แต่ไม่ค่อยจะไต่ทำให้สำเร็จมากกว่ากลุ่มที่เรียนวิชาประเภทอักษรศาสตร์
 และยังพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองไม่เป็นเครื่องบ่งชี้หรือทำนายความสัมฤทธิ์ผลทาง
 การเรียนและการเลือกประเภทวิชาเรียน

จูไรรัตน์ เปรมษ์เรือบร (2513)²¹ ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง
 ของเด็กวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์ จำนวน 236 คน เป็นชาย 91 คน หญิง 145 คน
 ในจำนวนนี้เป็นเด็กชายวัยรุ่นตอนต้น 45 คน เด็กชายวัยรุ่นตอนปลาย 46 คน เด็กหญิง

²⁰พรรณทิวา รุจิพร, "การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของ
 นิสิตที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง และนิสิตที่มีความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ"
 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512).

²¹จูไรรัตน์ เปรมษ์เรือบร, "การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับ
 ตนเองของเด็กวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิต
 วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

วัยรุ่นตอนต้น 103 คน และเด็กหญิงวัยรุ่นตอนปลาย 42 คน เกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างคือ อายุ 13 ถึง 16 ปี เป็นเด็กวัยรุ่นตอนต้น และอายุ 17 ถึง 21 ปี เป็นเด็กวัยรุ่นตอนปลาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (The Piers-Harris Children Self-Concept Scale) ผลการวิจัยปรากฏว่า เด็กวัยรุ่นหญิงตอนต้นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองทางด้านความสุขและความพอใจดีกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงตอนปลาย เด็กวัยรุ่นหญิงตอนปลายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองทางด้านพฤติกรรมดีกว่าเด็กวัยรุ่นชายตอนปลาย เด็กวัยรุ่นหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองทางด้านความสุข ความพอใจ และลักษณะทั่ว ๆ ไปดีกว่าเด็กวัยรุ่นชาย เด็กวัยรุ่นหญิงตอนต้นมีความคิดเห็นว่า ตนเองเป็นที่นิยม และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองทั่ว ๆ ไปดีกว่าเด็กวัยรุ่นตอนปลาย นอกจากนี้ยังพบว่า ไม่มีความแตกต่างในความคิดเห็นเกี่ยวกับตนด้านต่าง ๆ ระหว่างเด็กวัยรุ่นชายตอนต้นกับเด็กวัยรุ่นชายตอนปลาย และระหว่างเด็กวัยรุ่นชายตอนต้นกับเด็กวัยรุ่นหญิงตอนต้น

ความเข้าใจในการอ่าน

เชลดอน และ คาร์ริลโล (Sheldon and Carrillo, 1952)²² ศึกษาความสัมพันธ์ของมิตามารคา บ้าน และลักษณะพัฒนาการที่มีต่อความสามารถในการอ่านของเด็ก โดยศึกษากับเยาวชนจำนวน 868 คน จาก 8 โรงเรียนในรัฐนิวยอร์ก เชลดอน และ คาร์ริลโล เลือกเด็กที่อ่านเก่งมา 290 คน และอ่านไม่เก่งมา 95 คน โดยใช้เกณฑ์จากคะแนนจากแบบทดสอบความสัมฤทธิ์ผล การจัดอันดับคุณภาพ และคะแนน

²²W.D. Sheldon and L. Carrillo, "Relation of Parents, Home, and Certain Developmental Characteristics to Children's Reading Ability," Elementary School Journal. 52 (1952), pp. 262-270.

ระดับสติปัญญา (IQ Scores) ผลการวิจัยปรากฏว่า จำนวนหนังสือที่มีในบ้านมีอิทธิพลต่อคุณภาพในด้านการอ่านของเด็ก กล่าวคือ เมื่อจำนวนหนังสือที่บ้านมีมาก คุณภาพในด้านการอ่านของเด็กจะสูง แต่เมื่อจำนวนหนังสือที่บ้านมีน้อย คุณภาพในด้านการอ่านของเด็กจะต่ำ และพบว่า บิดามารดาของเด็กอ่านเก่งมักสนใจในการอ่านของเด็ก แต่บิดามารดาของเด็กอ่านไม่เก่งมักไม่ค่อยสนใจในการอ่านของเด็ก นอกจากนี้ยังพบว่า ระดับความรู้ของบิดามารดามีอิทธิพลต่อคุณภาพในด้านการอ่านของเด็กด้วย

อ Abrams (Abrams, 1966)²³ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการฟังกับความเข้าใจในการอ่านที่มีต่อทักษะในการจัดโครงสร้างของเรื่อง โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบระดับวิทยาลัย (American College Test) แบบทดสอบความเข้าใจในการฟัง (Brow-Carlson Listening Comprehension Test) แบบทดสอบการอ่าน (Nelson-Deny Reading Test) และแบบทดสอบความสามารถในการจัดโครงสร้างของเรื่อง (Knower-Goyer Organization Test) ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสามารถในการสร้างโครงสร้างของเรื่องมีความสัมพันธ์กับทั้งความเข้าใจในการฟังและความเข้าใจในการอ่าน

ฮารูตุนิยาน (Harootunian, 1966)²⁴ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางคานสติปัญญา กับความสัมฤทธิ์ผลทางการอ่าน โดยศึกษากับนักเรียนชั้น

²³Arnold G. Abrams, "The Relation of Listening and Reading Comprehension to Skill in Message Structuralization," Journal of Communication, 16 (June, 1966), pp. 116-125.

²⁴Berj Harootunian, "Intellectual Abilities and Reading Achievement," Elementary School Journal, 66 (April, 1966), pp. 386-392.

ประณปีที่ 7 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 513 คน จากโรงเรียน 2 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบความสัมฤทธิ์ผล แบบทดสอบทักษะเบื้องต้น (Iowa Everyypupil Tests of Basic Skills) และแบบทดสอบภาวะทางสมอง ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสามารถในการคิด (thinking abilities) เช่น การตัดสินใจ การประเมินค่า และการสังเกตเห็นแนวความคิดล่วงหน้า มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านของเด็ก

เพอร์รอกติน และ สไนพส์ (Perrodin and Snipes, 1966)²⁵ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการย้ายถิ่นที่อยู่ กับความสัมฤทธิ์ผลทางการอ่าน โดยศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 483 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการย้ายโรงเรียน เพื่อดูความบ่อยของการย้ายโรงเรียน และแบบทดสอบความสัมฤทธิ์ผล (California Achievement Test) เพื่อวัดความเข้าใจศัพท์และความเข้าใจในการอ่าน ผลการวิจัยปรากฏว่า ความบ่อยของการย้ายโรงเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจศัพท์ และความเข้าใจในการอ่าน แต่ระยะทางของการเคลื่อนย้ายมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจศัพท์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า นักเรียนที่มาจากถิ่นอื่นได้คะแนนทางศัพท์สูงกว่านักเรียนที่ย้ายโรงเรียนภายในท้องถิ่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ เช่น เพศ อายุฐานะทางสังคม การศึกษา และระดับสติปัญญา กับการเคลื่อนย้ายอีกด้วย

²⁵ A.F. Perrodin and Walter T. Snipes, "The Relationship of Mobility to Achievement in Reading, Arithmetics, and Language in Selected Elementary Schools," Journal of Educational Research, 59 (March, 1966), pp. 315-319.

นโปลี (Napoli, 1968)²⁶ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อมกับความสามารถในการอ่านของเด็ก โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 คน เป็นเด็กอ่านเก่ง 20 คน และเด็กอ่านไม่เก่ง 20 คน ใช้วิธีสอบถามเด็กและบิดามารดาของเด็กเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในบ้านที่ส่งเสริมการอ่านของเด็ก ผลการวิจัยปรากฏว่า บ้านของเด็กที่อ่านเก่งมีวัสดุในการอ่านเตรียมไว้พร้อมและสนใจการอ่านของเด็กอย่างแท้จริงมากกว่าเด็กที่อ่านไม่เก่ง นั่นคือ สิ่งแวดล้อมทางบ้านมีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านของเด็ก

เฟนนิมอร์ (Fennimore, 1968)²⁷ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับความคิดเห็นเกี่ยวกับตน โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยวอชิงตัน ซึ่งสมัครเข้าฝึกอบรมที่ทัศนคติการอ่านของมหาวิทยาลัยนี้ ในระหว่าง 8 สัปดาห์แรกของปีการศึกษา 1965 ถึง 1966 ผลการวิจัยปรากฏว่า เมื่อนักศึกษาได้ปรับปรุงการอ่านของตนให้ดีขึ้นแล้ว ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนตามที่อยากจะเป็นจะลดระดับลง แต่ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนตามความเป็นจริงกลับเพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนตามความเป็นจริงกับความคิดเห็นเกี่ยวกับตนตามที่อยากจะเป็นสอดคล้องกันมากยิ่งขึ้น นั่นคือการอ่านมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับตน

วีฮาร์ (Vehar, 1968)²⁸ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นคนชอบแสดงตัว (Extraversion) การเป็นคนชอบเก็บตัว (Introversion) กับความสามารถ

²⁶ Joseph Napoli, "Environmental Factors and Reading Ability," Reading Teacher, 21 (March, 1968), pp. 552-557.

²⁷ Flora Fennimore, "Reading and Self-Concept," Journal of Reading, 11 (March, 1968), pp. 447-457.

²⁸ Mary Ann Vehar, "Extraversion, Introversion and Reading Ability," The Reading Teacher, 21 (January, 1968), pp. 357-360.

ในการอ่าน โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 86 คน เป็นชาย 42 คน หญิง 44 คน อายุเฉลี่ย 8 ปี 6 เดือน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบการอ่านระดับประถมศึกษา และแบบสอบถามบุคลิกภาพของเด็ก (Cattell's Fourteen Factors Children's Personality Questionnaire) เพื่อใช้หาลักษณะการเป็นคนชอบแสดงตัว และการเป็นคนชอบเก็บตัวของเด็ก ผลการวิจัยปรากฏว่า เด็กผู้ชายที่ชอบเก็บตัวได้คะแนนจากการทดสอบความเข้าใจในการอ่านมากกว่าเด็กผู้ชายที่ชอบแสดงตัว แต่เด็กผู้ชายที่ชอบแสดงตัวได้คะแนนความเข้าใจในศัพท์มากกว่าเด็กผู้ชายที่ชอบเก็บตัวเล็กน้อย และพบว่า เด็กผู้หญิงที่ชอบแสดงตัวได้คะแนนจากการทดสอบความเข้าใจในการอ่านมากกว่าเด็กผู้หญิงที่ชอบเก็บตัว

โจเซฟ (Joseph, 1968)²⁹ ศึกษาผลของความเป็นคนเปิดเผยกับความเป็นคนชอบปิดบัง ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กอายุระหว่าง 11 ถึง 15 $\frac{1}{2}$ ปี ซึ่งมีลักษณะเป็นคนชอบเปิดเผย และเป็นคนชอบปิดบังอย่างละ 1 กลุ่ม เครื่องมือที่ใช้วัดความเป็นคนชอบเปิดเผยและความเป็นคนชอบปิดบัง คือแบบวัดการคิดว่าความคิดเห็นของกันถูกต้องเสมอ (Rokeach's Dogmatism Scale) ให้ทั้งสองกลุ่มอ่านหนังสือชีวประวัติ 15 เล่มในระดับต่าง ๆ กัน ตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แต่ละระดับมี 3 เรื่อง แล้วให้ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ผลการวิจัยปรากฏว่า เด็กที่มีลักษณะเป็นคนชอบเปิดเผยได้คะแนนจากการทดสอบความเข้าใจในการอ่านมากกว่าเด็กที่มีลักษณะเป็นคนชอบปิดบังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

²⁹Brother William Joseph, "The Effect of Open-Mindedness and Close-Mindedness on Reading," Dissertation Abstract. 29 (1968), p. 1793 A.

เคอร์เร็ด (Durrell, 1969)³⁰ ศึกษาความเข้าใจในการฟังและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบความเข้าใจในการฟัง และแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งมี 3 แบบ คือ แบบขั้นต้น สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง 2 แบบขั้นกลาง สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ถึง 6 และแบบขั้นสูง สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยปรากฏว่า เด็กในระดับประถมศึกษาที่มีความเข้าใจในการฟังดีกว่าความเข้าใจในการอ่าน แต่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความเข้าใจในการฟังและความเข้าใจในการอ่านใกล้เคียงกัน

ความมุ่งหมายทั่วไป

การวิจัยนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความเห็นเกี่ยวกับตนและความเข้าใจในการอ่านของเด็กวัยรุ่นในชนบท ในจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน อายุระหว่าง 14 ถึง 19 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนมัธยมชนบท มีการศึกษา 2514 ว่าเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายเฉพาะ

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนต่างกัน ของเด็กวัยรุ่นชาย และเด็กวัยรุ่นหญิงในชนบท
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านต่างกัน ของเด็กวัยรุ่นชาย และเด็กวัยรุ่นหญิงในชนบท

³⁰ Donald D. Durrell, "Listening Comprehension Versus Reading Comprehension," Journal of Reading, 12 (March, 1969), pp. 455-460.

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนและความเข้าใจในการอ่านของเด็กวัยรุ่นในชนบท

สมมติฐานในการวิจัย

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้

1. เด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงในชนบท น่าจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน
2. เด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงในชนบท น่าจะมีความเข้าใจในการอ่านต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน
3. น่าจะมีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนและความเข้าใจในการอ่านของเด็กวัยรุ่นในชนบท

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นเด็กวัยรุ่นชายและหญิง อายุระหว่าง 14 ถึง 19 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนมัธยมชนบท ในจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน ปีการศึกษา 2514 เท่านั้น และในการวิจัยนี้มิได้ควบคุมตัวแปรในเรื่องความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ระดับสติปัญญาและสิ่งแวดล้อมทางบ้าน ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับตนและความเข้าใจในการอ่านของเด็กวัยรุ่นในชนบท เนื่องจากระยะเวลาและเงินค่าใช้จ่ายในการวิจัยครั้งนี้มีจำกัด

ความจำกัดของการวิจัย

การวิจัยนี้อาจไม่ได้ผลสมบูรณ์ตามที่มุ่งหมายไว้ เนื่องจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างอาจไม่เป็นตัวอย่างของกลุ่มประชากร และแบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตนที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นแบบวัดที่แปลมาจากต่างประเทศ อาจมีความแตกต่างกันระหว่างฉบับภาษาอังกฤษและฉบับภาษาไทย นอกจากนี้ การควบคุมความสนใจของกลุ่มตัวอย่างเป็นสิ่งที่ทำได้ยากในปัจจุบัน

ประโยชน์ที่จะได้จากการวิจัยนี้

1. ทำให้ทราบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนและความเข้าใจในการอ่านของเด็ก วัยรุ่นในชนบทเป็นอย่างไร เพื่อครู บิคามารดา และผู้ปกครองจะได้ใช้ข้อเท็จจริงอันนี้ ในการช่วยเหลือเด็กในด้านการปรับตัวและการเรียนต่อไป
2. ทำให้สามารถนำความรู้เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับตนไปใช้ประโยชน์ในการแนะแนวได้ เช่น การช่วยให้เด็กมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนถูกต้องยิ่งขึ้น เป็นการแก้ไขพฤติกรรมของเด็กอีกทางหนึ่งด้วย
3. เพื่อพิจารณาว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านหรือไม่ เพียงใด เพื่อครู บิคามารดา และผู้ปกครองจะได้ใช้ความรู้อันนี้ในการช่วยเหลือเด็กต่อไป
4. ทำให้มีแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านที่มีความเที่ยงตรงตามคำจำกัดความ และความเชื่อถือได้พอสมควรต่อไป

ขอทกลงเบื้องต้น

การวิจัยนี้ ถือว่าแบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตน (Tennessee Self Concept Scale) ของวิลเลียม เอช. ฟิตส์ (William H. Fitts)³¹ และแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผ่านการวิเคราะห์มาแล้ว สามารถใช้วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตนและความเข้าใจในการอ่าน เพื่อรวบรวมข้อมูลในการวิจัยนี้ได้

คำจำกัดความเฉพาะ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับตน หมายถึง คะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับตนที่ได้จากการตอบแบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตน (Tennessee Self Concept Scale)

³¹William H. Fitts, Manual for Tennessee Self Concept Scale (Nashville, Tennessee: Counselor Recordings and Tests, 1971).

ของวิดเลียม เอ็ช. พินส์ ซึ่งมี 4 องค์ประกอบใหญ่ ๆ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 คะแนนการวิจารณ์ตนเอง (The Self Criticism Score (SC))

เกณฑ์ที่ประกอบด้วยการประเมินตนเองในด้านไม่ดีหรือในด้านเสียหายทั้งสิ้น ซึ่งคนส่วนมากยอมรับว่าเป็นความจริงสำหรับตนเอง ผู้ที่ได้คะแนนสูงแสดงว่าเป็นคนปรกติ ใจกว้าง และสามารถวิจารณ์ตนเองได้ คะแนนสูงสุด (สูงกว่า 99 เปอร์เซนต์) แสดงว่าเป็นคนเห็นแก่ตัวมากเกินไป คะแนนต่ำ แสดงว่าเป็นคนชอบปกป้องตนเอง

องค์ประกอบที่ 2 คะแนนในทางบวก (The Positive Scores (P))

เกณฑ์ที่ประกอบด้วยการประเมินตนเองทั้งในด้านดีและในด้านเสียหาย ผู้ที่บรรยายว่าตนเองมีลักษณะดีจะได้คะแนนสูง (4 ถึง 5 คะแนน) ผู้ที่บรรยายว่าตนเองมีลักษณะไม่ดี จะได้คะแนนต่ำ (1 ถึง 2 คะแนน) คะแนนในทางบวกแยกออกเป็นองค์ประกอบย่อยได้ 9 ลักษณะ ดังนี้

- 2.1 คะแนน พี ทั้งหมด (Total P Score) สะท้อนให้เห็นถึงการยกย่องตนเองทั้งหมด ผู้ที่ได้คะแนนสูงมักเป็นคนชอบตัวเอง รู้ว่าตนเองมีค่า มีความมั่นใจในตนเอง และมีประพฤตินั้นด้วย ผู้ที่ได้คะแนนต่ำมักไม่แน่ใจในคุณค่าของตนเอง คิดว่าตนเองเป็นบุคคลไม่พึงปรารถนา มักรู้สึกกังวลใจบ่อย ๆ ชอบเก็บกดไว้ และไม่คอยมีความสุข
- 2.2 คะแนน พี แถวที่ 1 - ความเป็นเอกลักษณ์ (Row 1 P Score-Identity) เป็นการให้บุคคลบรรยายว่า ตัวเองเป็นคนอย่างไร
- 2.3 คะแนน พี แถวที่ 2 - ความพึงพอใจในตนเอง (Row 2 P Score-Self Satisfaction) คะแนนนี้สะท้อนให้เห็นถึงระดับความพึงพอใจหรือการยอมรับตนเอง
- 2.4 คะแนน พี แถวที่ 3 - พฤติกรรม (Row 3 P Score-Behavior) เป็นการวัดการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเอง
- 2.5 คอลัมน์ เอ - คนทางด้านร่างกาย (Column A-Physical Self) เป็นการให้บุคคลบรรยายเกี่ยวกับตนเองในด้านร่างกาย สุขภาพ ลักษณะทางร่างกาย ทักษะ และควาามีเสน่ห์

- 2.6 คอลัมน์ บี - คนทางค่านศีลธรรมจรรยา (Column B-Moral-Ethical Self) เป็นการให้บุคคลบรรยายตนเองทางค่านศีลธรรมจรรยา ได้แก่ คุณค่าทางค่านศีลธรรม ความสัมพันธ์ที่มีต่อศาสนา ลัทธิความเชื่อ ความรู้สึกเกี่ยวกับการเป็นคน "ดี" หรือ "ไม่ดี" และความพึงพอใจในศาสนา ลัทธิความเชื่อของตน หรือในการที่ไม่มีศาสนา
- 2.7 คอลัมน์ ซี - คนทางค่านส่วนบุคคล (Column C-Personal Self) สะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกของบุคคลทางค่านคุณค่าของตัวเอง ความรู้สึกมั่นใจในตนเอง และประเมินความคลิภาพของตนเองบางอย่างในด้านร่างกายหรือความสัมพันธ์ที่มีต่อผู้อื่น
- 2.8 คอลัมน์ ดี - คนทางค่านครอบครัว (Column D-Family Self) สะท้อนให้เห็นถึงความมั่นใจ คุณค่า และค่านิยมในฐานะสมาชิกคนหนึ่งของครอบครัว เป็นการแสดงถึงการรับรู้ตนเองว่าใกล้ชิดหรือเห็นห่างจากครอบครัว
- 2.9 คอลัมน์ อี - คนทางค่านสังคม (Column E-Social Self) สะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับความมั่นใจ และความรู้สึกเชื่อมั่นในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น

องค์ประกอบที่ 3 คะแนนความแปรได้ (The Variability Score (V))

คะแนนนี้สะท้อนให้เห็นถึงความผสมผสานในความคิดเห็นเกี่ยวกับตนของบุคคล คะแนนสูง แสดงว่ามีความผสมผสานในความคิดเห็นเกี่ยวกับตนน้อย คะแนนต่ำ แสดงว่ามีความผสมผสานในความคิดเห็นเกี่ยวกับตนสูง และเป็นคนเข้มงวดกวัดขั้น เปลี่ยนแปลงยาก

- 3.1 คะแนน วี ทั้งหมด (Total V) สะท้อนให้เห็นถึงความผสมผสานในความคิดเห็นเกี่ยวกับตนทั้งหมด
- 3.2 คะแนน วี ทางคอลัมน์ทั้งหมด (Column Total V) คะแนนนี้วัดและสรุปคะแนนความแปรได้ภายในคอลัมน์

3.3 คะแนน วิ ทางแถวทั้งหมด (Row Total V). คะแนนนี้เป็นผลรวมของ คะแนนความแปรไ้ระหว่างแถว

องค์ประกอบที่ 4 คะแนนการแจกแจง (The Distribution Scores (D))

คะแนนนี้สะท้อนให้เห็นถึงความแน่ใจในวิธีทางที่บุคคลมองตนเอง คะแนนสูงแสดงว่าเป็นคนแน่นอนและแน่ใจในสิ่งที่ตัวเองพูดถึงตนเอง ในขณะที่คะแนนต่ำมีความหมายตรงกันข้าม

ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง คะแนนความเข้าใจในการอ่านที่ได้จากการ
ออกแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 คะแนนรวมทั้งหมด (Total Scores) สะท้อนให้เห็นถึง
ความเข้าใจในการอ่านทั้งหมดหรือทั่ว ๆ ไป

องค์ประกอบที่ 2 การแปลความ (Translation) สะท้อนให้เห็นถึงความ
สามารถในการแปลงเรื่องราวเดิมให้ออกมาเป็นคำใหม่ ภาษาใหม่ หรือแบบ
ฟอร์มใหม่

องค์ประกอบที่ 3 การตีความ (Interpretation) สะท้อนให้เห็นถึงความ
สามารถในการค้นหา เปรียบเทียบทั้งความสำคัญและความสัมพันธ์ของส่วนย่อย
ในเรื่องรานั้น

องค์ประกอบที่ 4 การขยายความ (Extrapolation) สะท้อนให้เห็นถึง
ความสามารถในการประเมิน คาดคะเน หรือพยากรณ์ล่วงหน้าได้ เป็นการวัด
ความคิดในเชิงจินตนาการ

องค์ประกอบที่ 5 การหาใจความสำคัญ (Finding the Main Idea)
สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการหาใจความสำคัญของข้อความหรือเรื่องราว
ที่อ่าน

เด็กวัยรุ่นในชนบท หมายถึง เด็กวัยรุ่นชายและหญิง อายุระหว่าง 14 ถึง 19
ปี กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนมัธยมชนบท ในจังหวัดเชียงใหม่และสำหุณ
ปีการศึกษา 2514

โรงเรียนมัธยมในชนบท หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งของรัฐบาลและของ
เอกชนที่ตั้งอยู่ในอำเภอรอบนอกของจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน